

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2012. JANUÁR XXIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

KérjeteK, keressetek, zörgessetek!

„Legyünk naponként megújuló új emberek, akik kérünk, keresünk és zörgetünk.” Érmihályfalva református temploma

Krisztus tanítványai tudják, hogy nem boldogulhatnak imádság nélkül. Azt is sejtik, hogy nem minden nevezhető fohásznak, ami e fogalom jegyében történik körülöttük, vagy éppen amit gyakorolnak ők is az ősi hagyományok nyomán.

Érzékeli tanítójuk szavaiból, hogy Isten kész az ember életének méltóságát helyreállítani, valamint azt is, hogy ebben a folyamatban minden léleknek részt kell vállalnia.

„Mennyei Atyátok Szentlelkét ad azoknak, akik kérik Tőle.” (Luk 11,13b) Máté evangéliumában jó ajándékokról tesz említést a Szentírás. Isten Szentlelkét és javait készítette elő, mint valós és átadható ajándékokat, amelyek eltagadhatatlanul életfenntartó szükségletei a mindenkori teremtménynek. Ezek az ajándékok elfogadókra várnak. Felkínáló van, az átvétők bátorítalanok, gyámoltalanok vagy figyelmetlenek. Jézus Krisztus, közbenjáró szeretettel közvetít az ajándékozó és a megajándékozandók között. Ennek köszönhető, hogy ma is tanítja és bátorítja az egyre mostohább sorsra, egyre elnehezdedő életfolytatásra panaszkodók táborát. Nevel és lelkesít

bennünket is, akik zokon vesszük, hogy az „azt bünteti, kit szeret” igazságát olykor valóban megízlelteti velünk.

Nem elkeseredni kell, hanem engedelmeskedni. Imádkozz! Kérj alázatosan bármit, azt is, amit lehetetlennek tartottál. Keresd szorgalmasan, amit régen elveszítettél, amiről már lemondtál. Zörgess állhatatosan akkor is, ha sokan azt mondják, hogy az ajtó nem nyílik ki többé.

Te vagy az, – aki olvasod ezeket a sorokat – akinek tudomására hozza az Isten, hogy ismeri rejtett és titkolható gondjaidat, de nem hagy magadra, megkínál javaival, és megtanít elfogadni azokat. Megtanít új emberként imádkozónak lenni, hogy Szentlelkét elfogadd.

Bemutatja nekünk az új embert, akivé lennünk szükséges. Pál apostol a Kolossében élők Krisztus-követő példáján így utal az ilyenekre: „... felöltöztették az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje Őt.” (Kol 3,10) Az állandóan megújulni képes ember, a valóságos új teremtmény. Ezek tudják és hiszik, hogy felülről való

CSÚRY ISTVÁN püspök

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Megmaradásunk alapja

„Jézus monda nekik: Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőknek.” (Mk 9,23) Amíg minden egyben van Isten rendelkezése szerint, amíg eggyé, egy nemzettestté lehattünk az idők során, ezer éven át a Kárpát-medencében, addig egészségesnek mondtuk magunkat, fiak és apák, leányok és anyák, székelemek, erdélyi, felvidéki, kárpátaljai, újvidéki magyarok. Trianon átka olyan lelki traumát okozott egy nemzetnek, amelynek hatását, következményeit, lelki és testi sérüléseit nemzedékről nemzedékre örököljük, és senki sem törődik vele, hogy végső fokon mi lesz ennek a következménye.

Az emberi jogokat, az emberi méltóságot, az egyenjogúságot, az egyenlő esélyek lehetőségét védi a demokratikus világrend és törvény, elutasítja a faji és nemzeti diszkriminációt, csak a magyar kérdést ne vegye senki elő. Az valamiért bűn. Valamiért félelmetes, valamiért elkerülendő, nem javasolt dolog, közel száz év szenvedés és jogtalan döntés miatt jobb, ha nem beszélünk róla.

Saját közösségünkön belől elmondták nagyapáink, apáink az igazságot, azt amiről a leszakadt országrészekben, éppen a reánk telepedett idegenek megfélemlítő rendelkezései miatt nyilvánosan beszélni nem volt szabad róla. Elmondták, miért van bennünk egy születésünktől bennünk húzódo félelem, rettegés, remegés, kiszolgáltatottság érzése, miért van bennünk az Istentől rendelt szabadság és emberi méltóság iránti vágy. Miért ver a földhöz, miért dob tűzbe és vízbe közel százéves betegségünk, amelyet senki sem akart meggyógyítani az elmúlt évtizedek során, sőt szívesen látták volna vesztődésünk, pusztulásunk.

Azonban úgy mint máskor, most is mindent megváltoztatott a történelem Istene, aki látta, látja, hogy szükségünk van reá, és elindult, hogy meggyógyuljon a trianoni szindrómában szenvedő nemzet. Jézus megelégedte a reánk támadó farizeusok, hamis történelmet firkálók gúnyát, zaklatását, perlekedését. Jézus elindult felénk. Megváltogatott és egy mennyei bíró által időzített törvény értelmében cselekszik, gyógyításunkért érkezik.

Amikor Jézus jelenléte megoldja egy nemzet, egy kisebbségi sorba kényszerített nép helyzetét, ott a farizeusok elhallgatnak.

KORDA ZOLTÁN

FOLYTATÁSA A 3. OLDALON

Bízd Újra Életed Krisztusra! – Melléklet: Imahét 2012 /I-II.

„És bemenvén a házba, ott találák a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulván tisztességet tőnek néki, és kincseiket kitárván, ajándékokat adának néki, aranyat, tömjént és mirhát.” Mt 2,11

A művészetek nem tudtak betelni a testté lett Ige megszületésével. Ferrari, van der Weyden, Velasquez, Tiepolo, Foppa és a többi művész pazar színekben mutatták be a napkeleti bölcseket, amint imádvá leborultak Jézus elé és átnyújtották ajándékait. Az első parancsolat is így szól: Imádd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből! Mit jelent egyáltalán imádni? Mi mai emberek szinte meg sem értjük, mit jelent az imádás. Ajándékot vittek, mert mióta ember él a világon, Ábel, Nőé, Ábrahám és mások, adományokkal hódoltak Isten előtt. Mi, mai emberek mit viszünk Jézusnak ajándékba? Imádjuk-e őt igazán, tudunk-e még, akarunk-e még adni neki és egymásnak igaz tiszteletet?

Ahol értéket találunk, ott akaratlanul is értékelünk, az érték maga után vonja az értékelést, még a mai modern világban is az igazi értékeket nem lehet nem észrevenni. Aki remekművet pillant meg, először csodálkozik, aztán meghatódik, végül kifejezi érzéseit. Napjainkban is, amikor Beethoven szimfóniáit eljuttatja a zenekar, utána nem lehet megállítani a tapsvihart. A csodálatos dallamok nem maguktól lettek, a hangok nem véletlenül álltak össze gyönyörű szimfóniává. Először Beethoven lelkében élt a muzsika, majd ő vetette papírra. Amikor tapsolunk, akkor Beethoven előtt is kifejezzük hódolatunkat. Amikor a hegycsúsról föltáru a táj szépsége, a tenger méltóságos csendje, s az erdők sötét szőnyege, kitör belőlünk: Pompás! Csodálatos! Nagyszerű! A természet szintén továbbadja dicséretünket annak, aki teremtette.

A LÉLEK CSENDJE

Mit jelent Istent imádni?

Mit jelent tehát Istent imádni? Fölismer-ni és elismerni, hogy Ő a legnagyobb érték, minden érték foglalata és forrása. Valaki egyszer azt mondta, milyen visszataszító az, hogy Isten beül trónjába és azt kívánja, hogy mindenki boruljon le előtte és imádjá őt, mert ő azt élvez. Michelangelo vajon miért alkotott? Hogy őt tömjénezzék, akár Beethoven is, hogy ünnepeljék? Nem, egyszerűen Istenre mutattak alkotásaikkal, a lángész tűnt ki belőlük, akik megértették

Isten akaratát, és a hallgatóságból, a közönségből is spontánul tört ki a tisztelet irántuk, de Isten felé a hódolat is.

Az egyik ír legenda vak regősről beszél, aki a falvakat járta s Istent dicsőítette. Egy falu előtt gyerekek játszottak, arra kérte őket, hogy vezessék el a falu főterére. A gyerekek tréfát űztek vakságából és sivatagba vezették. Mikor azt hitte, hogy emberek vették körül, elkezdett énekelni Isten dicsőségéről. Mikor végzett, felszólította a körülállókat, hogy énekeljék vele együtt, hogy úgy legyen, Ámen. A gyermekek legnagyobb álmétkodására, a kövek kezdték mondani áment.

Ha az ember nem imádjá Istent, akkor imádják a hegyek, a tengerek és a csillagok. Amikor egy színész nő fellép, se vége, se hossza az ünneplésnek, amikor egy sportoló aranyérmert szerez, fölzúg a tapsorkán. Csak Istent nem illeti a dicséret?

Egy történet arról mesél, hogy a neves költő felolvasó estjét tartotta, amikor a figyelem és a hangulat megszakadt egy kislány miatt, aki kopogtatásával és zavarodásával az ajtó előtt csak munkáját végezte, és nem sejtette, hogy bent mi történik. A költő elküldte őt idegesen és az előadás után csak úgy úszott a sikerben. Álmában megjelent a kislány, aki verseit darabokra tépve azt mondta neki, hogy jóllehet a verseid Istenről szólnak, de velük magadat dicsőítetted, Isten csak ürügy volt, hogy téged ünnepeljenek.

Istent nem lehet szavainkkal imádni, életünkkel pedig megcáfolni. Istent imádni elsősorban az életünkkel kell. Ha Beethoven szimfóniái tele volnának hamis hangokkal, ha Michelangelo szobrai giccsesek volnának, akkor nem dicsőítenék alkotóikat. Ha én nem vagyok Isten képmása, hanem torzképe, ha életem Isten karikatúrája, akkor nem dicsőségére, hanem szegyenére vagyok Teremtőmmek. Haydn, a nagy zeneszerző minden partitúrája végére odaírta: Egyedül Istené a dicsőség! Halála előtt azt vallotta magáról, hogy úgy voltam életemmel, mint műveimmel, Istennel kezdtem és Istennel végeztem. Ő volt az a láthatatlan aranyfonal, amely végighúzódtott életemen.

2012. első napjaiban hadd szánjuk időnk Istent imádására, ajándékait, legyenek azok testi-lelki adományok, tegyük le Jézusunk elé, hogy életünk beszéljen arról, ki a mi Teremtőnk, ki a mi Urunk, kinél kezdődött életünk, kinél végződik, földi időnk, életünk aranyfonala kinek a kezében van, s akkor áldásokban gazdag, boldog új esztendőnk lesz.

Gy. Szabó Béla alkotása

KÉRJETEK, KERESSETEK...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

az a képesítés, amiben naponként részesülnek. Krisztus szüntelenül közli Isten arcát (imago Dei), ugyanakkor szüntelenül közli Szentlelkét is, hogy a megújulni vágyóknak erőforrása legyen. Ők a világ számára is nélkülözhetetlen valóságos kegyesek. Az egyház hitelének és tekintélyének hordozói. Az igazi kegyes embert onnan lehet felismerni, hogy minden szavával és szolgálatával segíti, hogy rajta keresztül Isten mennyben előkészített ajándékai környezetében minden testvérehez eljussanak. Nem enged a kísértésnek, hogy valamit is önmaga eredményének lásson, avagy saját dicsőségének tulajdonítson. A kegyes ember Krisztus előtt térdelve kér, keres és zörget; ezután örömmel hirdeti, hogy Aki a szív ajtaján zörgetett bejött és az óvéivel együtt vacsorál (Jel 3,20).

Az álkegyesek fáradhatatlanul jelzik képzelt kiválóságuk okán, hogy mennyi mesebeli jóval dicsérték az Urat, és ha mégis – mondják álszentül – sokan szerencsétlenek körülöttünk, magukra vessenek, elvégre nem mindenki imádsága nyomán lesz pénz és hatalom. Így vannak körülöttünk sokan a modern világ újkori irgalmatlan szamaritánusai közül.

Kedves Testvéreim! Az újesztendő új időt hoz. Új napokat, heteket és hónapokat. Megszoktuk évek során, hogy ez így történik, éppen ezért egykedvűen, alig-örömmel várjuk a következőt. Tehetünk azért, hogy jobb legyen. Legyünk naponként megújuló új emberek, akik kérünk, keresünk és zörgetünk. Legyünk megújuló szívvel újból imádkozó kegyes emberek, hogy újabb ajándékok érkezzenek a mennyből.

Legyen áldott Isten, Aki megáldja életünket a következő esztendőben!

SZÁZTÍZ ÉVES SZATMÁR-LÁNCOS NŐSZÖVETSÉGE

Emlékezés és hálaadás

Az utódok elődeik áldásos tevékenységére is emlékeztek a nőszövetségi jubileumon

Az évforduló alkalmából hálaadó istentiszteletre indult a Lánchos templom gyülekezete. Harangszó buzdított, hívogatott ünnepelni, emlékezni, hálát adni, köszönettel leborulni.

1901. április 18-án alakult, Isten kegyelméből a Lorántffy Zsuzsanna Egylet, Biki Károly esperes-lelkész irányításával, majd 1925-ben Boros Jenő lelkipásztor szolgálata idején újrászervezik és felveszi a Lorántffy Zsuzsanna Nőszövetség nevet.

Elődeink mindvégig áldásos tevékenységet folytattak. Nemes céljaik és szándékaik ma is érvényesek és követendő példák: megtartani nemzetünket, templomunkat, gyakorolni és megerősíteni hitünket, segíteni a szegényeket, felkarolni az árvákat, betegeket látogatni és ápolni, vigasztalni a bánatos lelkűeket és nem utolsó sorban biztosítani, ha kell kiharcolni fiataljainknak az egyházi oktatást.

Imádkozni és hálát adni jöttünk. Lelkünk telve volt ünnepi áhítattal. Velünk ünnepelet a bicskei testvérgyülekezet számos tagja, úgyszintén a sárospataki református egyházközség kóristái, lelkipásztoraikkal együtt.

Megteltek a padok ünnepelni vágyókkal. Lelkipásztorok, városi előljárók, férfiak, nők, fiatalok és idősek, mind szerető tekintettel követték a zászlós bevonulást. A zászlón színes szalagok, Isten szent Igéivel ékesítve, köszönetet, hálát és emlékezést közvetítve a szemlélőnek.

Akarva-akaratlan felidézem nt. Kanizsary László lelkipásztor és Kanizsary Ildikó tiszteletes asszony drága emlékét. Ildikó asszony volt az 1990-ben újralakult nőszövetségünk elnöknője. Kedves lényével, tiszta hitével, őszinte szeretettel ölelt át mindannyiunkat, békét árasztva maga körül, mélységes megértést és együttérzést tanúsítva mindenki iránt. Áldott legyen emlékük.

Igét hirdetett nt. Máté János, a bicskei testvérgyülekezet lelkipásztora. A Jer 29. részéből szólott hozzánk Isten. Mi valóban építet-

tünk házakat, fákat plántáltunk és gyermekeket szültünk a 42 éves kényszerhallgatás, kommunista kormányzás idején. Bár foglyok voltunk saját szülőföldünkön, mindig hittünk és bízunk Isten szent ígéretében: „Akkor segítségére hívok engem és elmentek és imádtok engem és meghallgatlak titeket.” (Jer 29,12)

Hiszem, hogy imáink meghallgatásra találnak és mindig lesznek követői Lorántffy Zsuzsannának nemeslelkűségben, adakozásban, kitartásban, jócselekedetben, szeretetben és hitben, anyaszentegyházunk gazdagodásáért, gyülekezetünk békéjéért és boldogságáért. Ennek megvalósulásáért jó, ha mindannyian megszívleljük jelenlegi elnöknőnk, Korda Ildikó tiszteletes asszonyának a 110 éves évforduló alkalmából elhangzott beszámolójának kezdő igeverst: „És mindent, amit csak cselekesztek, szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Ő általa.” (Kol 3,17)

Nt. Szilágyi Balázs lelkipásztorunk köszöntésében a 118. zsolttár 24. versével biztatót minket. Nt. Virág Sándor sárospataki lelkipásztor Lorántffy Zsuzsanna életéről beszélt. Nt. Kovács Sándor esperes a szeretet fontosságát hangsúlyozta. Köszöntötte nőszövetségünket nt. Bogya Kiss Mária egyházközségi nőszövetségi elnök, nt. Nagy Erika, egyházmegyei nőszövetségi elnök, akiket jól ismerünk és szeretünk. A jelenlevő lelkipásztorok: Sipos Miklós, Higyed János, Reha Endre és Kiss József Isten Igéjével köszöntötték az ünneplőket.

Örömmel hallgattuk Ary Dalma és Hankovszki Ilona szavatait és Stier Alexa csodálatos zongorajátékát. Énekel dicsérte az Urat Soli Deo Gloria nevű kórusunk és a sárospataki kórus, miközben a nőszövetségi tagok újabb szalagokkal ékesítették zászlónkat.

A zárót a mi kedves nt. Korda Zoltán lelkipásztorunk mondta, megköszönve a részvételt, a közös ünnepet.

KÁDÁR JULIANNA

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Isten lép mindenki elé és kérdez. Kérdése nem marad válasz nélkül. Elhangzott már ez a vallo-más sokszor és sokunk ajkáról, most egy valaki közülünk szól, elmond mindent. Vallomásának summája, hogy helyzetünkkel és az abból adódó megaláztatással és fájdalommal nem bírnak. Nem tudjuk legyőzni, ezt már nem lehet tovább bírni. Erdély, Felvidék, Kárpátalja, Újvidék magyarsága együtt kiáltja: „Ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, könyörülvén rajtunk.”

Jézus nagyon jól érzi, érti, hogy ebbe a „ha” feltételes módra utaló kötőszóba benne van az idők közben kialakult bizonytalanságunk, kicsinyhitűségünk, amelyet nem merünk bevallani. Itt az ideje beszélni róla. Nem te vagy a hibás Uram, hogy eddig nem érkezett el gyógyulásunk. Mi vagyunk a hibások. Mert nem volt egy felelős magyar miniszter, kormány, aki ezt felvetette volna: „Trianont újra kell tárgyalni. Itt az idő beszélni róla.” Nem a románokkal és nem a tótokkal, hanem azokkal, akik ezt kitervelték és alkalmazták, érvényre juttatták. Ha ezen a világon senkit sem lehet megalázni, diszkriminálni, büntetni, akkor itt az ideje, hogy amit elrontottak, azt helyre kell igazítani. Részünkről, ennyire feltétlenül szükségünk van, magyarnak lenni, el kell fogadni egymást és végre összefogni, mert az erő, amitől fél Európa és félnek nagyon sokan, éppen keresztényen, Jézusban bízó hitünkben van.

„Minden lehetséges a hívőknek” – mondja Jézus. A bibliai hitetlen nemzetség azonnal hinni kezd, más lesz, amikor meglátja Jézust, Isten Fiát. Hinnünk nekünk is kell!

Megmaradásunk alapja Jézusra nézni, őszintén színt vallani és kimondani közös magyar imánkat, immár kételkedés és bizonytalanság nélkül: „Uram, könyörülj magyar népünkön.”

Első jelei e könyörületnek megmutatkoznak Isten nemzetet egyesítő szeretete révén, ezt már csak egy követheti, a teljes egységre jutás öröme. Ezért imádkozunk!

Ez új idő ...

Ez új idő, újesztendő,
Most kezd újulni,
Újulását, víg örömmel
Kezdjük hirdetni.

Hirdeti már a Messiást
Eljöttek lenni,
Legyetek a nagy Istennek
Mind új hívei.

Úr Jézusunk, mi Krisztusunk
Áldjál minket!
Bor, búzával, békességgel
Látogass minket!

Eltölt már egy őesztendő,
Melyben bánkódtunk,
Bánatinkban siralomra
Sokszor jutottunk.

Jutott hozzánk ez új idő,
Melyben vigadjunk,
Vigságunkban az Istennek
Hálát adjunk!

Testvérlátogatás a Felvidéken

Tavaly nyáron éppen 20. esztendeje volt, hogy a jelenleg Kazincbarcika-Alsón szolgáló Tóth Sándorral találkoztam. Akkor még én is egy másik állomáshelyen szolgáltam, Tasnádszarvodon. Az Úr 1991. esztendeje volt. Nálunk még elevenen élt bennünk a „forradalom”. Már szabad volt külföldre is menni, már akinek volt útlevele. Nekem volt.

Azelőtt, ha az akkori püspöktől munkahelyi igazolást kértem útlevélekéremhez, azzal utasított el: „van az országban látnivaló elég, majd ha mindent láttál, akkor gyere kérni és adok”. Azóta se ismertem meg az egész országot, de útvelem mégis csak van. Szóval 1991 volt, és mi Sárospatakon voltunk a Református Világtalálkozó ottani rendezvényén. Ott és akkor jött oda hozzám nt. Tóth Sándor, akkori ózdi lelkipásztor és meghívott egy őszi szolgálatra, amit én meghatódva el is fogadtam.

Kedves alkalmakat töltöttünk az ózdi hívek közösségében, és ők is voltak nálunk egy látogatáson. Közben úgy adódott, hogy mi lelkészek más pázmába kaptunk megbízást. Sándor Barcikára, én Szilágyballára. De a testvériség megmaradt. Köztünk is meg a hívek közt is. „Az évek jöttek, mentek” és lassan a barcikai hívekkel is találkozókat jöttek létre, amit évente felváltva azóta is gyakorolunk. Közben a barcika-alsói testvéreink testvérgyülekezeti kapcsolatba kerültek egy felvidéki református gyülekezettel,

A szilágyballai énekkar felvidéki szolgálata

tel, a Tornaljaival. Egy beszélgetés alkalmával úgy gondoltuk, hogy a testvéri háromszöget jó lenne bezárni, azaz Tornalja és Szilágyballa is legyen testvérkapcsolatban egymással. Egy szép gyülekezeti esemény keretében került sor a megállapodás aláírására. 2004-ben avattuk a templomkertben a két világháborúban elesett ballai hősöknek emléket állító turulmadaras alkotást. Az eseményre meghívtuk ft. Tőkés László, akkori püspököt és a két vendégyülekezetet: Barcikát és Tornalját. Megállapodásunkat ellátta kézjegyével a püspök úr is, áldását kérve a kapcsolatokra.

Azóta minden évben találkozunk, valamelyik gyülekezetben. Tavaly Tornalján voltunk. Augusztus végén huszonketten indultunk a jó 300 km-es útnak. Megér-

kezéskor szeretettel vártak bennünket a családok, a gyülekezet. Az elszállásolás családoknál történt, akik között mély keresztényi kapcsolatok alakultak ki. Másnapra átjöttek a barcikai testvéreink is. Dél előtt egy előadás hangzott el. Ebben az esztendőben a családra koncentráltak a szervezők, és az előadás is ebben a témakörben mozgott.

A gyülekezeti házban elköltött közös ebéd után jól esett egy kis hűsölés az egyik közeli barlang mélyén. Másnap újult erővel gyülekeztünk a vasárnapi istentiszteletre, ahol az ígét én hirdethettem. Alapigém a Jn 16,12-15a volt, melyben Jézus arról biztosít bennünket, hogy még sok mondanivalója van a mi számunkra. Jó az, ha van egymás számára mondanivalónk. Baj van ott, ahol már nincs mit mondjanak egymásnak a felek. Ajándékokkal kedveskedtünk egymásnak. A szolgálat után rövid műsor következett a frissen, erre az alkalomra alakult énekkarunkkal.

Természetesen magunkkal vittük a májusban felszentelt gyülekezeti zászlónkat is, amely nagy érdeklődésnek örvendett, és amit a főgondnokunk, Máté Zoltán vigyázott, hordozott. A szolgálat után közös ebédre került sor az egyik közeli vendéglőben. Azt követően a gyülekezeti házban az asszonyok finom süteményekkel és egy tortával kedveskedtek.

Közös imádság és ének után érzeny búcsút vettünk egymástól és az újabb találkozás (Ballán) reményében indultunk haza.

BOROS ÁRPÁD lelkipásztor

NŐSZÖVETSÉGI TALÁLKOZÓ EGRESPATAKON

„Jöjjetek énhozzám...”

A Zilahi Egyházmegye gyülekezeteinek nőszövetségei Egrespatakon tartották 2011-es találkozójukat november 5-én. Az önkéntesség volt a nap témája. Tizenhét egyházközségből voltak jelen képviselők, több mint 130-an gyűltünk össze. Nagy ünnepek szokott így megtelni a kicsi templom.

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtak a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűséges és az én terhem könnyű.” (Mt 11,28-30) Ezzel az ígérellel köszöntöttem az egybegyűlteket. Valóban az az igazság, hogy ezek az asszonyok mindig azért jönnek el egy-egy találkozóra, mert Jézus Krisztussal akarnak találkozni, hozzá akarnak megérkezni. Jó ezt átélni úgy, hogy közben hasonló lelkiületű, ugyanolyan vágytól hajtott ismerősökkel találkozunk, egymás hite által épülünk.

Dr. Fodorné Nagy Sarolta teológiai tanár hirdette az ígét a kezdő istentiszteleten a Jer 38-39 és a Gal 5,22 alapján. Jeremiás sáros verembe vetették ellenségei, mert

nem volt hajlandó mást mondani, mint ami az igazság, mint ami az Isten szava. Szorult helyzetében egy szerezsen férfi, Ebed-Melek segített rajta. Ez a szolgálta a maga helyén cselekedte azt, ami lehetősége volt. Az ő önkéntes szolgálata által is láthatóvá vált, hogy a Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.

Két nőszövetségi zászló, az egrespataki és szilágycehi bemutatására is sort került. Oláhné Szánthó Júlia, zilahiligi lelkipásztornő mondott áldást azon asszonyok életére és munkájára, akik e zászlók alatt szolgálnak.

Nt. Bogdán Zsolt esperes is köszöntötte az egybegyűlteket, mondanivalóját egy kérdésben sűrítette össze: „Imádkozzatok értünk, atyámfiai, hogy az Úrnak beszéde terjedjen és dicsőíttessék.” (2Thessz 3,1) Igen fontos az önkéntes szolgálat a gyülekezetben, amikor valaki, valakik biztosítják az imaháttérrel. Imádkozzatok egymásért, a gyülekezeti tagokért, az Anyaszentegyházért és a lelkészetekért, hívta fel a figyelmünket.

A rövid szünet alatt az egrespataki nőszövetség tagjai lelkesen kínálgatták szil-

A nőszövetségi zászlók bemutatása

lágysági vendégszeretettel a kalácsot, szendvicset, teát.

A szünet után Berke Eszter nagyváradi rogiuszi segédlelkipásztor élménybeszámolót tartott. Az elmúlt nyáron Afrikában, Kenyában végzett önkéntes munkát. Szavainak kicsengése az volt, hogy lehet, nem mindenki jut el önkéntes szolgálatra Kenyába, de engedjük, hogy ott, ahol vagyunk, Isten a maga és egymás javára használjon bennünket.

Záró áhítattal és ebéddel ért véget találkozóink.

SZILÁGYINÉ KUPÁS ÉVA
egyházmegyei nőszövetségi elnök, lelkipásztor

Műemléktemplomok a Partiumban (3.)

A következőkben azokat a templomokat mutatjuk be részletesebben, amelyeknél jelentősebb felújítási munkákat végeztek a rendszerváltást követő másfél évtizedben, kidomborítva mind a helyreállítások hibáit, mind pedig ezek erényeit, de a felsorolásba bekerültek azok a fontosabb műemléki értékekkel rendelkező templomok is – értelemszerűen elsősorban a *középkori eredetűek* –, melyeknél az esedékes javításoknál vagy a teljes felújítások esetén fokozottabban kellene figyelni a vakolatrétegek által még rejtett építészeti, falfestészeti értékekre valamint a helyes építészeti és mérnöki megoldásokra.

A XIII. században épült **albísi** templom Bihar megye Árpád-kori téglapírtészetének érdekes és egyedülálló emléke. Egyediségét a keresztboltozatos szentély fölött emelkedő tornya és a fal vastagságában kiképzett lépcsői adják. Falusi templomhoz képest igen tágas hajóját támpillérek erősítik. Esedékes felújítása előtt a falnedvesség és repedések által jelzett statikai problémák miatt az épület körültekintő diagnosztikai kutatásokra szorul, de számolhatunk az építészettörténeti jelentőségű megfigyelések lehetőségével is.

Az **érábrányi** egykori premontrai rendi templomot először 1234-ben említik. Nem ismerjük a kolostor rendi jellegének megszűnési körülményeit, ez azonban legkésőbb 1552 tájára tehető, ekkortól protestáns plébániatemplomként szolgált az 1940-es évekig. A ma egyhajós téglafalazatú romtemplom rövid félköríves, negyedgömbösüveg boltozott szentéllyel záródik, mely a hajóhoz félköríves diadalívvvel csatlakozik. A poligonális szentély ritka megoldású, félköríves záródású ablakainak béléttét kívül hengertag kereteli. A hajó déli falán nagy magasságban négy félköríves záródású, keskeny ablak sorakozik. Az épülettől nyugatra egy saroklizenás, ablakok nélküli homlokzati torony állt, ezt 1901-ben elbontották.

A romosodó épület sorsát a mellette az 1937-47 közt felépült és szerepét átvevő új református templom megléte pecsételte meg. Helyzete jól példázza azt a hálátlan állapotot, amikor egy századokig szolgált műemléki értékű templom teljesen elárvulttá válik, mivel az őt már nem használó és értékét sem becsülő gyülekezet semmilyen gondot nem fordít többé állagának megőrzésére. A hasonló helyzetekért persze az államot és az egyházi főhatóságot éppúgy felelősség terheli. Sajnos a helyi közösség közönye még manapság, a helyreállítások megkezdése után is érezhető: a romot nem érzik sajátjuknak, a megismerése érdekében végzett kutatómunkával és a ráfordított támogatással szemben is fenntartásaik vannak.

A kilencvenes években merült fel az értékes romtemplom felújításának igénye, ekkor fordult az Egyházkerület a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumához támogatásért. A helyreállítást teljeskörű, többéves régészeti

feltárás és falszövetvizsgálat előzte meg, melyek során körvonalazódott az épület bonyolult építéstörténete. A XII. századi egyhajós, félköríves apszisú templomhoz már eredetileg is csatlakozott északról egy keskeny, négyszakasos kápolna, szintén félköríves szentélyzáródással, amit később emeletessé alakítottak, terei élkeresztboltozatosak voltak. Az épületegyüttest a XIII. század folyamán fokozatosan bővítették, így alakult ki a háromhajós nyugati rész, homlokzatán feltehetően két toronnyal.

Az említett kutatások alapozták meg a szakszerű restaurálást, ami szerkezeti megerősítést, a fedélszék és az oromfalak rekonstrukcióját és külső-belső helyreállítást foglal

A szalárdi református templom

magában. A 2003-ban elkezdődött munkálatok elvégzése után a tervek szerint a templomban egyház- és művelődéstörténeti kiállítás kapna helyet, ami az objektum turisztikai látványosságértékét is fokozná s ez reményeink szerint a fenntartását is szavatolná.

Az Érmellék déli részén fekvő **Szalárd** református temploma – mely eredetileg obszerváns kolostortemplomnak épült – a gótikus műemlékekben nem túl gazdag Bihar megyének a XV. századi formáját viszonylag híven őrző épülete. Mai periferikus, a helység északnyugati széléhez közeli fekvését a magyaróz, hogy a török hódoltság után a Berettyó áradásai elől délre húzódtott a település. Egykor a mezőváros központi részén állt, tőle kissé északnyugatabbra – a később Madarászkeretnek nevezett területen – emelkedett az 1291-94-től adatolt plébániatemplom. Ennek egy részletét és a körülötte elterült temető nagy részét a kilencvenes évek végén tárták fel.

A református templom története, létezésének első másfél századában, a reformáció

elterjedéséig szorosan összefügg a Csáky család történetével, ők voltak a kolostornak és Szűz Máriának szentelt templomának felépítői is 1400 körül. A poligonális szentélytől északra áll a ferences kolostorokra jellemző helyzetű középkori torony, legfelső emelete a XVIII. században épült. Mellette találjuk a Csákyak temetkezőhelyeül is szolgált, sekrestyévé alakított egykori magánkápolnát, boltozatának zárókövén Csáky-címerrel. Az 1991-93 közt végzett felújítási munkálatok alkalmával számos középkori részlet került napvilágra – a szentélyben egy hármás ülfülke, befalazásában egy XIV. századi típusú síremléssel, boltozati bordákkal és egyéb középkori faragványokkal – és ugyanekkor vált ismertté egy három jelenetből álló falképegyüttes. Kibontása nem szakember által történt, de a Nem-

zeti Kulturális Örökség Minisztériumától elnyert pályázati támogatással sikerült felületeit megtisztítani majd példás módon restaurálni a falképeket, melyek közül az egyik Szűz Máriát ábrázolja gyermekével, kétoldalt Szent Istvánnal és Szent Imrével, illetve Szent Katalinnal és egy püspökszentel, a másik kettő pedig Mária életéből vett jeleneteket.

Az épület összességében nyert a műemléki értékek bemutatásával, s a XVIII. században beélt boltozat elbontásával élményszerűvé vált kápolna tere további lehetőséget nyújt egy a jövőben kialakítandó kiállítási tér berendezésére is. Az előkerült kőfaragványokat egyelőre a szentélyben állították ki.

A templomtól északra állt a kolostor s talán egy udvarház is, melynek alapfalai szintén előkerültek a kilencvenes évek elején, a jelenlegi parókia épületének alapozásakor.

Isten kezéből fogadott próbatétel

Az október 22-én, Sarkadon tartott presbiteri konferencia bevezetőjében **Dr. Tóth János** megyei elnök Dr.h.c. Szabó Dánielnek az országos elnökségi ülésen elmondott kérdésére idézte: „Mit ér az ember, ha magyar református presbiter?” Azt javasolta, hogy a válasza helyett időt magunknak – a felelősséget vállaljuk fel, az értékelést illetően pedig reménységgel tekintünk, a megbízásunkat felülről küldő és életünket kegyelmesen elfogadó mindenható Istenre.

A nyitó áhítatot a testvérszervezeti kapcsolatok működésének jegyében **Módi József**, az Aradi Egyházmegye esperese, ágyai lelkipásztor tartotta a 8. boldogmondásról. Az üzenet megértéséhez tudatosítani kell, hogy ellentét áll fenn Krisztus világa és a mi világunk között. Számítani kell rá, hogy ha hűséges tanítványként békességre törekszünk, üldöztetésben lesz részünk. Ezzel együtt vállalni kell a „villámhárító” szolgálatot és közben ügyelni, hogy mi magunk ne sérüljünk meg. Szokatlan kívánsággal zárult az ígéhirdetés: ne legyen soha túlságosan nyugodt az életünk – Isten igazsága ügyében ne restüljünk meg.

A konferencia kiemelkedő eseménye és programja volt **Gulácsy Lajos** nyugalmazott kárpátaljai püspök biznyságtétele. Lajos bácsi – kérte, hogy így szólítsuk – fiatalos, meggyőző erővel adott tudósítást hitvalló életéről és szolgálatáról. Beszámolt a kárpátaljai csodákról, arról a lelkületről, amely bosszantására volt a hatalomnak: nem volt lázadás, nem volt öngyilkosság a nehéz időkben, s ahonnan elhurcolták a lel-

Sarkadi református templom

kípásztorokat, ott a presbiterek váltak Isten eszközeivé a gyülekezetek talpra állításában.

Felhívta a figyelmet arra, hogy most nagyobb a veszély, mint 60 évvel ezelőtt volt, a nagy szabadság csábításai közepette a mai társadalmat csak Isten beszéde, Isten Igéje mentheti meg. felelevenítette 7 és fél éves „kazahsztáni kiruccanását”, amelyről azt vallja, hogy mivel Isten kezéből fogadta el a próbatételt, az Ő áldását tapasztalta meg a nyomorúságban is. A nehéz évtizedek során edződött hite azzal a boldog bizonyossággal ajándékozta meg Lajos bácsit, aki jelenleg is aktív, szolgáló életet él, hogy a haláltól nem félni kell hiszen nem kerülhetjük el -, hanem legyőzni, s az a jó érzésünk lehet, hogy minél öregebbek vagyunk, annál közelebb kerülünk Isten országához. Gon-

dolatai, szavai felelősséget ébresztettek, biztattak és hiteles példát adtak mindnyájunk számára.

Pentaller Attila szarvasi lelkipásztor az emberi szabad akaratról beszélt érdekesen és szemléletesen, a modern számítógépes technika lehetőségeit használva. **Kalmár János**, a vendéglátó Sarkad-Belvárosi gyülekezet lelkipásztorra vezette a záró imaközösséget, melynek aktivitása is hálaadásra indító volt és azt jelezte, hogy Isten áldása gazdagon kiáradt a jelenlevőkre.

A rendezvényen a határon túli testvérszervezetek is képviseltették magukat. **Venter Miklós**, a királyhágómelléki PSZ főttháza elnöke és az aradi PSZ elnökeként adta át köszöntését.

A közel 150 résztvevő Isten iránti hálával köszönhette meg a házigazda sarkadi gyülekezet vendéglátó szeretetét és gondoskodását.

Dr.T.J.

Ókereszttyén áldó imádság

*Az Úr legyen előtted,
hogy az igaz útra
vezessen Téged!*

*Az Úr legyen melletted,
hogy karjaiba zárjon
és oltalmazzon Téged!*

*Az Úr legyen mögötted,
hogy megőrizzen Téged
a gonoszok álnokságától!*

*Az Úr legyen alattad,
hogy kifogjon, ha elesel,
és kihúzzon Téged a csapdából!*

*Az Úr legyen benned,
hogy megvizsgáljon Téged,
ha szomorúság nehezedik a szívedre!*

*Az Úr legyen körülötted,
hogy megvédjen Téged,
ha ellenség ront Rád!*

*Az Úr legyen fölötted,
hogy áldás szálljon Rád!
Így áldjon meg Téged a jóságos Isten!*

(IV. századi ír áldás)

*

Szerkesztőségünk a fenti verssel köszönti a tíz éves Presbiteri Szövetséget, Istentől megáldott jubileumi esztendő kívánva presbiter testvéreinknek! A szerk.

A Presbiteri Szövetség közgyűlése

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége október 22-én délelőtt 10 órától tartotta őszi közgyűlését Nagyváradon, az Egyházkerületi Székház dísztermében.

A nyitó áhítaton **Forró László** lelkipásztor, mb. főjegyző az 52. zsoltár alapján hirdette Isten ígését. Az áhítatot követően került sor a számbavételre, majd **dr. Bognár Zalán**, a Károli Gáspár Református Egyetem története tartotta meg előadását az '56-os magyar forradalomról.

A napirend elfogadása után a jelenlevők meghallgatták az egyházmegye elnökeinek, a szövetség elnökének, a gazdasági- és a sajtóreferens beszámolóját. A közgyűlés a jelentéseket egyhangúan elfogadta.

Döntöttek a 2012-es tagsági díjról, ami maradt a személyenkénti 10 lej, a magyar református vállalkozók szövetségének létrehozásáról, a RORPSZ megalakításáról, a felnőttképzés beindításáról, a pénztáros banki felhatalmazásáról. A szövetség 2012. március 19-én tartja tíz éves jubileumi megemlékezését.

A szövetség márciusban tartja tíz éves jubileumi megemlékezését. Fotó: Tóth Zsigmond

A VIII. PSZ konferencia Hadadon, a helyi Dégenfeld Egyházi Központban lesz megtartva 2012. augusztus 31 – szeptember 2. között. A Sepsiszentgyörgyi IV. számú gyülekezet templomépítésére 500 lejt adományoztak a résztvevők. Közgyűlés foglalkozott a presbiterek átvilágításával, a kettős állampolgársággal és a népszámlálással is.

LÁSZLÓ KÁLMÁN elnök

OLVASÓLÁMPA

Fogadj, fogadj szívedbe Isten

Müller Dezső lelkipásztor-költő egyházkerületünk gondozásában megjelenő kötetében negyven évet átfogó költészetéből kínál mintegy másfél-száznyi termést ízelítőül. Már ismert és fiók mélyéről most előkerülő versek sorakoznak négy ciklusba szerkesztett formában. A verselő lelkész eddig is bátran megnyitotta lelkének legtökösabb kamráit, de most mélyebbre is behív oda, ahol nemcsak történetek leltárkönyve van, hanem a kikerülhetetlen események alkalmával megfogant érzések, kellemetlen vagy éppenséggel kényelmetlen gondolatok. Az író lelkivilága pörére vetkőzött, teljes nyíltsággal és őszinteséggel kerül az olvasó lelki szeméi elé. Müller Dezső kíméletlenül verseli ki magából a fájdalmat, az örömet (amiből kevesebb jut), vagy az emlékeket úgy, mint a vágyakat.

A sokat szenvedő lelkész-költő vallomása megkeseredett sorsáról óhatatlanul élénk idézi Jób életét. Egykőjük sem tagadja meg Istent. A tragédiák és drámák elemzése elvezet az okozati összefüggések felismeréséig, de ennyi nem elegendő, mert a cél megértése a legfőbb lényeg. Müller Dezső nem beszél ártatlan szenvedésről, sőt inkább a kozmikus szférákat is uralma alá csábító „sárkányvér-átok” hatalmaskodását teszi felelőssé. Egyértelmű utalás történik több költeményben is a bűnesetben eleső emberre, aki a sátán befolyása alatt lesz azzá, akinek nem kellett volna lennie. Az emberiség nagy botlását nem lehet csupán az első emberpár tévedéseként elkönnyvelni. Nemzeti, egyéni sorsunk tele van a napról-napra fokozódó törleszhetően tartozás

elemeivel. A „törött korsóvá vált élet” – nemcsak szomorú költői kép a magyar nemzet állapotáról, hanem az embert formáló Teremtő munkájának az elcsorbulásáról szóló gyászshír. A sárkányvér-átok áradását Isten szünteti meg, a törött korsók javítását ugyancsak Ő veszi kézbe. Müller Dezső talán észre sem vette, hogy kötetében a Megváltó (Isten rehabilitációs munkájának végrehajtója) születéséről sokkal több vers jelenik meg, mint az üdőtörténet más fontos alkalmairól. Ez sem véletlen! A pap-költő ünnepli Krisztus születését, ünnepli a megváltás érkezését.

Nehéz ott élni, ahol „alig akad, ember ki szörnyeteg helyett csillagokat festene”, vagy ahol „nyirkos ködben fetreng az alázat”, mert ilyen helyen „torpant meg bennem a boldogság” – mondja szűrő bánattal a költő. Valahol valamennyiünk közös szenvedése csendül ki ezekből a gondolatokból, mert valamennyien elszámoltatnánk a múltat mindazzal, amit nem adott meg, vagy amit egyenesen elrabolt tőlünk. Azonban nincs lehetőség erre, legfeljebb annyi, hogy „éjszakánként arról álmodok, mint koszos kabátot magamról ledobom.” Müller Dezső küzd a végzeteszerűen ránehezülő tehetetlenséggel. Felfedezi a szülőföld és annak lakóinak bátorító jelenlétét. „Ahol a gyűlölet is édesebb”, vagy „sokszor okom sincs a búsulásra”, ott bár „örülök szívemben az élet”, de „ne tud megenni kenyeredet... míg nem teszel meg mindent azért, hogy jobb legyen a világ”. Nagyon ismerős az erdélyi sorsú embernek a költő diagnózisa: „valahol bennem leszakadt egy csillag, valahol bennem kitikkadt egy kút.” „Mint szentjánosbogár melyről lekopott a fény, olyan az életem” – folytatja nevéinkben is a sorsával megbékélni nem akaró ember.

Müller Dezső joggal emeli fel szavát a bánattal szemben, ez az ő önvédelme, ezzel védi kortársait is. A versek olvasói akaratlanul is azonosulnak saját aggodalmaikkal, kudarcokkal és Istennel szembeni nehezen vállalható bírálataikkal. Meghökentően kimond mondatokat, amelyek mindenünkben megfogalmazódnak, de azokat többnyire (ál)szemérmesen elhallgatunk. Úgy tűnik több a keserűség a versekben, ami terjedelem szerint igazolható is, viszont ki kell hallanunk a bizalom szavait is, amelyek éppen az ünnepi alkalmakkor jelentkeznek, amikor Isten kiemel a mélységből.

A legnehezebb állapotban, a haldokló gyermek mellett mondja ki, „szikrába szökken maradék reményem”, és folytatja hittel és rimánkodva mindannyiunk óhaját: „fogadj, fogadj szívedbe Isten.”

Nehéz és félelmetes keresztutakon szenvedő testvéreknek, márpedig valamennyien ilyenek vagyunk, ajánlom megszóvalendő olvasmányként Müller Dezső verseit.

CSÜRY ISTVÁN

(Müller Dezső: Fogadj, fogadj szívedbe Isten, Kiadja a Királyhágómelleki Református Egyházkerület, Nagyvárad, 2011.)

Nepáli
naplójegyzetek

Orvosok

Csilla: Egy cseh orvos csoporttal látogattuk meg a szlámokat. A folyó mellett, ahol a szlámok élnek szinte elviselhetetlen volt a sok szemét szaga, amit a monszum miatt a megáradt folyó hozott magával. A helyi iskolában gyűltek össze a gyerekek és felnőttek, hogy megvizsgálják őket. A ideiglenes rendelőként működő két osztályteremben gyenge fény mellett fogakat húztak és tömtek, sebeket tisztítottak és kötöztek az orvosok.

Mivel az orvosok egy hónapra jöttek Nepálba, nem tudhatják a helyi nyelvet, ezért fordítókra volt szükségük. Ebben voltam én is segítségükre. A szlámok nagyon boldogok voltak, hiszen nagyon ritkán jutnak el orvoshoz. Isten szeretetét, így tapasztalták meg ezek a gyerekek és felnőttek, akiket nem érint meg senki.

Erdélyi előadó, Nepálban

Minden évben a nemzetközi csapatnak képzést tart a nepáli OM. Ilyenkor nemzetközi előadót hív meg a stáb. Ez évben Dr. Horváth Leventét hívta meg a nemzetközi OM, egy 10 napos előadássorozat tartására, amelynek témája a Sámuel első könyve volt.

Az előadássorozat után, Katmanduból elutazva a gurung népcsoportot kerestük fel Leventével együtt. A Lopráng nevű gurung falu 2950 m magasan a hegy tetejére épült. Egy napot töltöttünk közöttük és Krisztusról tettünk bizonyosságot. Levente számára biztosítottuk a fordítást, miközben történeteket mesélt a gurungoknak. Majd a busz tetején utaztunk vissza (5 órán át) Katmanduba.

Magarok között

Attila: Február közepétől, 30 napot töltöttem a magarok földjén, ahol 37 falut látogattunk meg, 8 gyülekezetben szolgáltunk, 9 iskolába osztottuk meg az evangéliumot a diákokkal és tanárokkal, 9 faluban vetítettük le a Jézus filmet a helyi lakosoknak és 2256 traktátust adtunk el az embereknek. A gyülekezeteket (ahol még sokszor a kereszttyén alaptanítás hiányát tapasztaljuk) 358 hitmelyítő könyvvel segítettük.

A falvakban az írástudatlanság nagy, a házakban nincs kémény, így a bentrekedt füst szívó- és légúti megbetegedéseket idéz elő a lakosság körében, nagy szükség van orvosságra és orvosra is, mert a környéken nincs kórház, sem orvos.

Az iskolák felszereltsége nagyon rossz, így tanfelszerelésekre és benutató anyagokra van szükség. A szükségüket felmértük, mind a gyülekezetben, mind a helyi közösségekben, így majd meg fogjuk tudni tervezni a segítségnyújtás változatait is.

SZABÓ család, Nepál

MÜLLER DEZSŐ

Fohász

Ha felhő kúszik
a tengermélyi égre
segíts lángot lobbantanom
a pislogó fényre
ha könnyzáró hull
a megsebzett tájra
segíts zsebkendőt húznom
a bágyadt láthatárra
ha a fák kontyjáról
leesnek a fészkek
segíts visszahoznom
az elrepiült fecskéket
ha körös-körül
a tagadások nyerneken
segíts visszaadnom
hitét az embernek
és ha kirajzolódnak szárnyai
a röpködő madárnak
segíts kimondanom
hibáit a világnak!

✿ KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI KÖZGYŰLÉS.

A Királyhágómelléki Egyházkerület november 18-án tartott közgyűlése Lukács József szilágynagyfalui lelképásztort választotta az Egyházkerület főjegyzőjévé. Sor került Babes-Ardai Erika hegyközkovácsi, Berke Eszter nagyvárad-rogériuszi, Tóbiás Tiborné Csiki Emőke Piroska nagyvárad-velencei segédlelkészek, valamint Erdei Árva István szamoskőrödi és Kürti Tamás pelekeszi helyettes lelkészek felszentelésére.

A közgyűlés Pro Ecclesia díjjal tüntette ki a Batizi, Arad-Gáji és Szilágyperencesi Református Egyházközséget, valamint Márkus László szilágyoslyói egyházmegyei főgondnokot és Hermann Schaefer németországi egyházi alapítványi elnököt. Pro Partium

Főjegyző-választás, lelkésszentelés és díjátadó jellemezte a közgyűlést

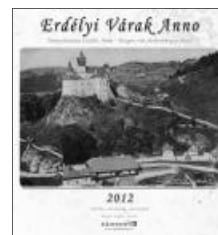
díjban részesült a hollandiai KOEN Alapítvány, valamint Kéri Gáspár székelyhídi presbiter és tájházalapító, és Szabó Terézia, a Szatmári Református Gimnázium alapító igazgatója. (A KRE Tájékoztatói Szolgálatára nyomán)

RÉSZVÉTNYLIVÁNYÍTÁS. „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” Jób 19,25 Őszinte részvétünk és együttérzésünket fejezzük ki lapunk volt főszerkesztőjének, ft. Csűry István püspök úrnak és családjának, szeretett édesapja elvesztése miatti fájdalmában.

A HARANGSZÓ SZERKESZTŐSÉGE

✿ ERDÉLYI NAPTÁRAK 2012-RE. Több királyhágómelléki település is szerepel a friss Erdély Anno és Erdélyi Várak Anno falinaptárakban. Az érdekes ismeretterjesztő szövegekkel ellátott kalendáriumok száz éves képeslapokkal vannak illusztrálva. A váradi származású szerkesztő, Balázs D. Attila több régi felvétellel is kedvezett a partiumiaknak. A 2012-es esztendőre szóló Erdélyi Anno-ban Zilah, Nagybánya, Arad, Tasnád és Nagyvárad mellett egy különleges fotón feltűnik a békebeli Püspökfürdő is. A királyhágómelléki időutazás az Erdélyi

Várak Anno-ban is folytatódik, ahol Erdőd, Nagyszalonta és Várad vára mellett Temesvár is megelevenedik a naptár oldalain, több híres erdélyi erőddel együtt. E szép kivitelű falinaptárakat párjukkal, a Székelyföld Anno-val együtt keressék a helyi könyvesboltokban.

IDÉZŐJEL

„Az új év sokunkban szorongást vált ki. Sokszor aggodalmaskodunk: vajon mit hoz a jövő? Úgy gondolom, nagyon fontos komolyan vennünk, hogy a jövőt azt hozza, amit Isten elkészít számunkra, hogy az Ő kezében van a jövő, az Ő kezében van a személyes jövőnk is. Életünk ideje is az Ő kezében van, akármilyen sok aggasztó körülmény vesz is körül bennünket, és temérdek nyomorúság van minden téren, nekünk bízunk kell abban az Istenben, aki tegnap, ma és örökké ugyanaz. És ez kioltja az emberben a félelmeiket, a sokszor fölösleges szorongást, és ad reménységet és békeességet.”

CSERI KÁLMÁN

ÉRMINDSZENTI ZARÁNDOKLAT - 2011

A „perlekedő világi próféta”

Ady Endre születésének 134. évfordulójára emlékeztek november 19-én, a költő szülőfalujában, a korábban Szilágy, ma Szatmár megyéhez tartozó Érmindszenten. A település református templomában ökumenikus istentisztelettel vette kezdetét az irodalmi zárandoklat.

Balla Árpád helyi lelképásztor köszöntötte a templomot zsúfolásig megtöltő résztvevőket: a határon innen és túlról érkezett egyházi és világi méltóságokat, előljárókat, irodalmárokat, pedagógusokat és diákokat. Szentbeszédet mondott Schönberger Jenő, a Szatmári Római Katolikus Egyházmegye püspöke. „Ady Endre az emberi lélek nyugtalanságával kereste a választ az emberiség nagy kérdéseire. Istenes verseiből kitűnik, hogy közel állt ahhoz, hogy megtalálja a választ, de nem volt elég kitartó és mindig visszatért a kételkedés ármékába” – fogalmazott a római katolikus püspök.

Ehhez a gondolatmenethez kapcsolódott Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke is, aki Ady

Endrét „perlekedő világi prófétának” és a „kemény és ítéletes szavak zseniális megfogalmazójának” nevezte. A prófétaóság karikatúrája, a bibliai Jónás példáján keresztül az ígértető arra hívta fel a figyelmet, hogy „az örömet kiszajátítani, önzőségben vagy önsajnálásban élni nem kedves cselekedet Isten előtt”.

Az istentiszteletet követően Ady szülőházának udvarán, a költő mellszobránál folytatódott a megemlékezés.

Az ünnepi beszédek sorát L. Simon László költő, a Nemzeti Kulturális Alap elnöke nyitotta meg, aki erdélyi utazásainak élményét is felelevenítve a magyar-magyar és magyar-román megbékélés szükségességét hangsúlyozta. Szili Katalin független országgyűlési képviselő, ünnepi beszédében arra hívta fel a figyelmet, hogy Ady Endre egyszerre volt magyar és európai. Mindaz, amit költészeté képvisel, arra emlékeztet bennünket, mai magyarokat, hogy alakítóit lehetünk saját sorsunknak legyen szó a jólétünk megteremtéséről, vagy az

„Perlekedő világi prófétát” és a „kemény és ítéletes szavak zseniális megfogalmazója”, mondta ígértetésében Adyról Bölcskei Gusztáv püspök

autonómiaürekvesekről, hangoztatta a képviselőasszony.

Tőkés László, az Európai Parlament elnöke, az EMNT elnöke beszéde elején felelevenítette Ady születésének századik évfordulója alkalmából, az ébredező ellenállás évében, 1977-ben tartott zárandoklatot. Akkor a Szekuritató ügynökeinek jelenlétében zajlott az ünnepség.

Az Ady-költemények szavalásával és a költő megzenésített verseinek előadásával kísért ünnepség végén Csűry István, királyhágómelléki püspök mondott áldást, majd a résztvevők megkoszorúzták Ady Endre mellszobrát.

Harangszó- melléklet **Imahét 2012**

Ökumenikus imahét a Krisztus-hívők egységéért

Mindnyájan el fogunk változni a mi Urunk Jézus Krisztus győzelme által (1Kor 15,51–58)

1. NAP. VASÁRNAP

Téma: A szolgáló Krisztus változtasson át minket.

Alapige: Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon. Mk 10,45

Zak 9,9–10 Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos...

Zsolt 131 Uram, nem fuvalkodik fel szívem

Róm 12,3–8 Különböző ajándékaink vannak

Mk 10,45 Az Emberfia ... azért jött, ...hogyan szolgáljon

2. NAP. HÉTFŐ

Téma: Változzunk át az Úr alázatos várásában!

Alapige: Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot. Mt 3,15

1Sám 1,1–10 Anna bizalma és türelmes várakozása

Zsolt 40 Türelmesen várni az Urat
Zsid 11,32–34 Ezek hit által országokat győztek le, igazságot szolgáltattak

Mt 3,13–17 Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot

3. NAP. KEDD

Téma: Változzunk át a Szenvedő Szolgán keresztül!

Alapige: Krisztus is szenvedett érettetek. 1Pt 2,21

Ézs 53,3–11 Fájdalmak férfja, betegség ismerője

Zsolt 22,12–25 Nem veti meg... a nyomorult nyomorúságát

1Pt 2,21–27 Krisztus is szenvedett érettetek

Lk 24,25–27 Hát nem ezt kellett-e szenvednie a Krisztusnak...?

4. NAP. SZERDA

Téma: Változzunk át az Úrnak a gonosz fölötti győzelme által!

Alapige: Te győzd le a rosszat a jóval. Róm 12,21b

2Móz 23,1–9 Ne állj a rosszat akaró többség mellé

Zsolt 1 Boldog... aki az Úr törvényében gyönyörködik

Róm 12,17–21 Te győzd le a rosszat a jóval
Mt 4,1–11 Az Urat a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj

5. NAP. CSÜTÖRTÖK

Téma: Változzunk át a feltámadott Úr békességén keresztül!

Alapige: Jézus megállt középen és így szólt hozzájuk: „Békesség néktek!” Jn 20,19

Mal 3,24 Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz

Zsolt 133 Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek

Ef 2,14–20 Ő a keresztfán megbékéltette mindkét nemzetséget az ő testében és megölte az ellenségeskedést

Jn 20,19–23 Eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: „Békesség néktek!”

6. NAP. PÉNTEK

Téma: Változzunk át Isten folyamatosan jelen lévő szeretetén

Alapige: Az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. 1Jn 5,4

Hab 3,17–19 Az Úr, az én Uram ad nekem erőt

Zsolt 136 „...örökké tart szeretete!”

1Jn 5,1–6 Az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk

Jn 15,9–17 Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért

7. NAP. SZOMBAT

Téma: Változzunk át a Jó Pásztoron keresztül!

Alapige: „Legeltesd az én juhaimat!” Jn 21,17

1Sám 2,1–10 Senkit sem tesz hőssé a maga ereje

Zsolt 23 Te velem vagy: vessződ és botod vigasztalnak engem

Ef 6,10–20 Álljatok meg tehát...!

Jn 21,15–19 „Legeltesd az én juhaimat!”

8. NAP. VASÁRNAP

Téma: Egységben Krisztus uralma alatt!

Alapige: Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon. Jel 3,21

1Krn 29,10–13 A te kezdedben van az erő és a hatalom

Zsolt 21,1–7 Fejére szinarany koronát teszel

Jel 3,19b–22 Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon

Jn 12,23–26 Ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya

REMÉNYIK SÁNDOR

Gondolatok az imádkozásról

*Ma oly sok kérdés tépett, szaggatott.
És egyre sem jött mentő felelet.
Testvér, Te hogy gondold ezeket?*

Miért imádkozol?...

*Hogy kiért, tudom: gyermekeidért,
És apjokért, a Te jó uradért,
Minden testvéredért,
És magadért legutolsó sorban.*

De miért, de miért?

*Híszed, hogy aki ott fenn sátoroz,
S a világokat tengelyük körül
Forgatja örök-egy forgással,
Akihez a Te imádságod szárnyal:
Mi kicsiny dolgainkat számon tartja?
Mit tudod Te, mit tudom én,
Mit tudjuk mi, mi az Ő akarata!...
Amit elvőzgett; meg kell hogy legyen,
Változtat-e azon ima, fohász,
Imádkozál bár völgyben, vagy hegyen,
Vagy tenger fenekén?...*

Ó, de úgy-e a remény, a remény?

*Vagy talán Te is úgy imádkozol,
Mint én, mint én?
Hitetlenül, süketen és vakon,
Csak mert valamit még próbálni kell,
S mert mást nem tudok, hát imádkozom,
Mert különben a szívem megszakad.*

*Ó, tudom, Te nem így imádkozol
Az érzéketlen csillagok alatt.*

Tudjuk-e, mit jelent közösségben imádkozni? Miért „egyetemes” az imahét? Nos, kezdjük a közös imádkozással. Az ótestamentumi istentiszteletnek a gerincét alkoták a papság és a gyülekezet hangos, közös imái. A zsidóságnak rögzített ima-szövegei voltak és vannak. Az Újszövetség népe Jézus Krisztustól tanult imádkozni. Utolérhetetlen erejű és tömörségű a Mi Atyánk. De ez csak egy minta. Ezen kívül minden kétségünket, bajunkat, gondunkat gyermeki bizalommal elmondhatjuk neki, saját szavainkkal. Jézus Krisztus intése, hogy ne nyilvánosan imádkozz, hanem titkon, a „belső szobában”, hogy csak az Atya hallja – ez nem a közösségi imádkozás ellen irányult, hanem a farizeusi önmotogató szereplés ellen, azok ellen, akik az utcán is leterítették kis szőnyegeiket és odatérdepelve imádkoztak, hogy mindenki lássa, milyen vallásosak. Bizony senki ne azért imádkozzék, hogy hallják meg milyen szépen könyörög Istenhez. Az Apostolok Cselekedeteiben megrendítő példáját kapjuk az őskeresztények imáinak. Oly erővel ostromolja közösségük az eget, hogy megrendül a föld, és lehull a bilincs a halálra ítélt apostol kezéről. A hóhér másnap üres cellát talál.

Mit jelent az, hogy egyetemes? Azt jelenti, hogy felekezeti közötti, minden keresztény ágazat részt vehet benne, amennyiben elfogadja Jézus Krisztust egyetlen megváltójának, és atyafiának tekint mindenkit, aki őt imádja és követi. Miért egyetemes? Mert a felekezetekre szakadozott keresztény egyházban mindig voltak olyanok, akik megemlékeztek a Jézus imájáról, akik az egységért imádkoztak: „... hogy mindnyájan egyek legyenek, mint Te énbennem, én tebened, hogy egyek legyenek mibennünk” (Jn 17,21). A közös imádkozást eleitől kezdve a keresztény világ egységének a vágya hatotta át. Az idej közös imádkozás is a Krisztus-hívők egységéért fogja ostromolni a kegyelem királyi székét.

Ennek az imádságban való összetartozásnak a kifejezője az imahét egész világra kiterjedő közös programja. Az 1940-es években Kolozsvárt az 1846-ban alakult Evangéliumi Alianz-ra (Szövetségre) hivatkoztak az ilyen ökumenikus találkozások alkalmával. A 20. század elején imanyolcadnak is neveztek ezeket a találkozásokat, majd egy francia abbé, Paul Couturier emelte fel szavát a közös felekezeti közötti imádkozásért a római-katolikus egyházban, és ő hívta ezt a szép vállalkozást egyetemes imahétnek. Azóta világszerte így ismerjük. 1958 óta a lyoni Unite Chreitenne és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházzervezet Bizottsága, tehát római-katolikus és protestáns teológusok közösen dolgozzák ki az imahét anyagát. Napjainkban is a protestáns jellegű Egyházak Világtanácsa és a vatikáni Keresztény Egység Pápai Tanácsával együtt készíti az ima-programokat. Elvileg január harmadik hetében van, vagyis vasárnaptól vasárnapig nyolc alkalomra hívjuk meg a gyülekezetek

Miért és hogyan imádkozzunk?

„Kéréseinkben azonban ne csak magunkért, vagy a hozzánk tartozókért esedezünk. A Krisztustól tanult felelősséggel fájjon felebarátaink fájdalma is”

tagjait. Ez nem szabály csak tanács. Sokfelé későbbre, esetleg februárra halasztják, hogy szomszéd gyülekezetek és vendég-igehirdetők is részt vehessenek.

Mire ügyeljen a közös imádkozó? Tömondatokban, lényegre törően és röviden ajánlott elmondani, amivel hódolok a Mindenható előtt. Ő nagyon türelmes a meghallgatásban, de akikkel együtt könyörgök gyarló emberek, és hamar elfáradnak a figyelésben. Éppen ezért az ismétléseket is jó elkerülni a hangos imában. Amikor valaki imájára áment mondok, az olyan mintha én imádkoztam volna. Ezért nem szükséges nekem ugyanazokat a gondolatokat elismételni, ugyanazokat a kéréseket felsorolni.

Ugyanígy fontos, hogy hangosan, érthetően formáljuk szavainkat, hogy a velünk imádkozók lélekben csatlakozni tudjanak imánkhoz! Ez a közös imádkozás értelme. Ezt az Úr Jézus is megerősítette: „mondom néktek, ha ketten közületek egy akaratot lesznek mindenben, amit kérnek azt mind megadja nékik az én mennyei Atyám” (Mt 20,14). Mennyivel inkább megadja, ha nem ketten, hanem százketten vannak hitbéli-szívbeli közösségben egymással!

Nem illik bölcs tanácsokkal ellátni a Mindenhatót. Tudja Ő mit akar. Főlöszleg elmondani neki, hogy mit hiszek. Isten azt is tudja, hogy mi az, amit hiszek és mi az, amit nem. Az imádság célja nem az, hogy „szépen imádkozzunk”. Isten nem hatják meg a stilisztikai bravúrok, költői képek, csak az őszinte szavakra nyitott a füle. Református gyülekezeteink azt hallották évtizedekkel ezt megelőzően a szószékről, hogy Isten csak választeskos stílusban szabad megszólítani. Tévedés! Nekünk Jézus egyszerű, tömondatokban elmondott imája, a Miatyánk a példa. Ha Ő megszólíthatta ilyen egyszerűséggel az Atyát, mi is hozzá merészkedhetünk keresetlen szavainkkal.

Mit tartalmazzon az imánk? Semmi esetre ne csak kéréseket. Azokkal folyamatosan ostromoljuk az eget. De elmarad a magasztalás, a hódolat, az imádat, a hálaadás a vett áldásokért. Megcsökkent a bűnvallás, a megalázkodás, elfelejtettünk könyörögni az engedelmeskedni-tudásért, a Lélek sugalmazásáért. Elfelejtjük megkérdezni, mit szól terveinkhez, életmódunkhoz.

Kéréseinkben azonban ne csak magunkért, vagy a hozzánk tartozókért esedezünk. A Krisztustól tanult felelősséggel fájjon felebarátaink fájdalma is. Könyörögnünk a gyógyíthatatlan betegekért és az orvosokért, a nélkülözőkért, a hajléktalanokért, árvákért. Imádkozunk lelkipásztorainkért, politikusainkért, a miniszterainkért, polgármesterünkért, a börtönbe zárt rabokért és rabtartóikért, bírákért, csavargókért, alkohol- és drogfüggőkért, és azokért, akik foglalkoznak velük a szenvedélybeteg-misszióban. Mennyi mindenkit hordozhatunk Isten színe előtt!

Bár csak minél többen eljőnének gyülekezeteinkből a vendég-igehirdetők meghallgatására és közösen, hangos szóval könyörögnénk a Mindenható előtt!

KARCZAGI SÁNDOR ny. lelkipásztor

PETRŐCZY KATA SZIDÓNIA *Békességes tőrést adj...*

*Békességes tőrést adj, édes Jézusom,
Hogy meg ne bántsalak, megváltó
Krisztusom,
Kétségbeeséstől őrizz, oh Istenem,
Szűnjék meg, ha tetszik, én súlyos keresztem.*